

aki hazánkat kihúzta a szarból,
bevásárolva magát a Fiatba,
netán a Kreml agyalágyult urára?”
mondja a szomszéd, újságját letéve.
„Mi olaszok, nem öljük véreinket”,
szekundál hozzá a harmadik szomszéd,
„a vér fejezi ki az ember énjét,
a vak is látja – *roba straniera*.”
A csevely még sokáig elhúzódik,
porcsíkos ablak, élő tükörképek,
a négy szemű Nap, inspiratív grádics,
szögletes gypűtők a sínek mellett,
egynyári seprence és japán komló,
a szellem aláereszkedik-felszáll,
poétaiian zötyögünk a Földön,
szelvények, szemelvények, szerelvények;
Bolognában a vonatunk nem áll meg.

Nem kértelek s nem kérnék ma sem
Oly félszeg voltam véled Istenem
Csak vártam míg aktáid tologattad
Hogy föltekints és észrevégy de nem
(Zsoltár)